

Bay Bülent Ecevit şunları yazıyor:

"Bugün, diyor, bütün batı demokrat ülkelerin benimsediği işçi hakları uzun, sert ve bazan kanlı mücadeleler sonunda sağlanabilmiştir. Bazı ülkelerde işçiler bu haklardan birçoğuna ancak kendi görüşlerini temsil eden siyasi partiler kurup iktidara geçebilecek kadar çoğaldıktan ve kuvvetlendikten sonra kavuşabilmişlerdir." Bu satırları yazan

Bay Ecevit, doğru söylüyor.

Devam edelim doğru söyleyen yazarın makalesini okumağa;
"Cumhuriyet Türkiye'si, işçi haklarının sağlanmasında bu geleneği yıkan bu alışılmış yolu değiştiren devletlerin başında gelir."

Bay Ecevit saçmalamağa başladı.

"Türk işçisi, diyor, işçi haklarına, o haklar uğrunda mücadele etmeğe mecbur kalmadan, hatta bazı hallerde böyle bir mücadele ihtiyacını duymasına bile vakit kalmadan kavuşmuştur."

Bay Ecevit yalan söylüyor.

Türk işçisi de bütün dünya işçileri gibi hakları için mücadele etmiş, mücadele etmektedir. Yalnız iş ihtilafları çıkararak değil, yasağa filan aldırmadan, grevler yaparak, polisle, jandarmayla, patronların çavuşlarıyla çarpışarak savaşmış, savaşmaktadır. Türk işçisi açık, gizli siyasi partiler kurmuştur. Türk polisinin yirminci yüzyıl tarihinde en kanlı yapraklar Türk işçisine yapılan işkenceleri anlatır.

A benim Ecevit beyim,
en basit hakları için savaşan Türk işçilerinin Türk mahkemelerinde yedikleri cezaların yılları bir araya gelse, her işçimize, en aşağı bir yıl ağır hapislik düşer.
Niye lafa doğruyu söylemekle başlarsın da, yalan dolanla bitidirsın.

Nazım Hikmet'in,
"Bizim Radyo"da, 13.7.1958 tarihinde yayınlanan konuşmasından...

TÜSTAV

Ne işçi sınıfının yiğit önderi KEMAL TÜRKLER'i ne de katillerini UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ !